

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายงานการประชุมคณะกรรมการร่างกฎหมาย

รายงานการประชุมคณะกรรมการร่างกฎหมาย

ณ กรมร่างกฎหมาย ทำข้างวังหน้า

วันที่ 16 มิถุนายน พุทธศักราช 2467

ผู้ที่มาประชุม คือ

1. พระยาจินดาภิรมย์	กรรมการร่างกฎหมาย
2. พระยาเทพวิฑูร	กรรมการร่างกฎหมาย
3. พระยามานวราชเสวี	กรรมการร่างกฎหมาย
4. นายเรน กาไซ	กรรมการร่างกฎหมาย
หลวงสารสาสน์ประพันธ์	ผู้จดและเรียบเรียง

พระยาจินดาภิรมย์ฯ เป็นประธาน เปิดประชุมเวลา 2.15 หลังเที่ยง

มาตรา 530 พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า เรื่องการยกของให้กันนั้นมีกฎหมายเบ็ดเสร็จบัญญัติไว้ว่าฟ้องร้องไม่ได้ ไม่เป็นยกให้กันจนกว่าจะมอบส่งของเด็ดขาดถึงมือผู้รับ

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ฯ ว่า ถ้าเช่นนั้นสัญญาจะยกให้ ฤๅสัญญายกให้ที่ยังไม่ส่งมอบของ คงไม่ใช่การให้โดยเสน่หาตามความในกฎหมายเบ็ดเสร็จ การยกให้ในหลักกฎหมายฝรั่งเศส มี 2 อย่าง การยกให้โดยสัญญากันนั้นเป็นสัญญาธรรมดาที่ฝ่ายผู้รับจะรับเรียกของได้ อีกอย่างหนึ่งเรียกว่ายกให้โดยไม่มีพิธีอะไร ส่งของให้กันไป (Don Manuel) ก็เด็ดขาดแล้ว ผู้รับได้กรรมสิทธิ์ทันที ควรแก้ร่างเป็นกลางตามแบบกฎหมายญี่ปุ่น (มาตรา 549)

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ในกฎหมายไทยมีแต่เรื่องการส่งของมอบของสัญญาจะบังคับกัน ที่หลังนั้นฟ้องร้องไม่ได้ เว้นแต่ทำเป็นกรรมธรรมีไว้กฎหมายไทยกับกฎหมายอังกฤษใกล้เคียงกันมาก สัญญายกให้ไม่มีไม่เกิดบริบูรณ์จนส่งของ คงเหมือนเรื่อง Don Manuel ในกฎหมายอังกฤษ

ที่ประชุมตกลงให้ร่างมาตรา 530 ใหม่ มีข้อความดังต่อไปนี้

A gift is a contract whereby a person, called the donor transfers gratuitously a property of his own to another person, called the donee, and the donor accepts such property.

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ชี้แจงว่าควรเอามาตรา 535 มาต่อมาตรานี้ เพราะบอกว่าเมื่อใดการให้กันเป็นการเด็ดขาด เมื่อยกมาแล้วใส่เลขใหม่เป็นมาตรา 531 bis มีข้อความบังคับว่า ถ้าไม่ส่งของถึงมือยังไม่เรียกว่า gift

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า การยกให้ของแก่กันโดยเสน่หานั้นจะต้องส่งของถึงมือ (inter vivos) ต้องทำในปัจจุบันจะทำการในภายหน้าไม่ได้ (Donatio) สัญญาเรื่องให้ของไม่มีราคา ในกฎหมายไทย นอกจากทำกันเป็นกรรมธรรม์ แต่มาตรา 530 ที่ตกลงกันแล้วนั้นพูดว่าการให้เป็นสัญญา (contract) ซึ่งฝ่ายผู้ให้ส่งกรรมสิทธิ์ และฝ่ายผู้รับ ๆ ของนั้นสัญญาจึงจะเด็ดขาดเป็น gift ตามกฎหมาย เพียงเท่านี้ต้องถือว่า Gift เป็นสัญญาธรรมดา ถ้าเกิดมีการรับรองขึ้นก็เป็นหนี้ตามกฎหมาย ที่ฝ่ายผู้รับของให้รับตามตกลงนั้น สามารถฟ้องให้ส่งของได้ ไม่จำเป็นต้องส่งทันทีตามอบหมายทันทีเวลาสัญญานั้น ถ้าเอามาตรา 535 มาเติมก็ไม่ทำให้สัญญานั้นเปลี่ยนแปลงไปที่ว่า การยกของให้ไม่เด็ดขาดจนส่งของนั้นหมายถึงเรื่องที่ - ฝ่ายผู้ให้อาจโอนให้คนอื่นต่อไปได้เท่านั้น ไม่ได้หมายถึงเรื่องผู้รับมีสิทธิฟ้องเรียกได้ไม่ได้เลย ถ้าทรัพย์ยังอยู่เขาอาจฟ้องเรียกให้ส่งได้ เพราะกรรมสิทธิ์ตกมายังผู้รับเวลา "สัญญา" กันแล้ว ทั้งนี้เพราะมาตรา 530 ว่าเป็นสัญญาและไม่ได้พูดถึงการมอบของ พูดเพียงว่า Transfer โอนกรรมสิทธิ์

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ถ้าเกิดสงสัยจะต้องแปลมาตรา 530 ตามกฎหมายเก่าของไทย และคำพิพากษากฎีกาตัวอย่างในคอมมอนลอว์

ที่ประชุมตกลงให้ร่างมาตรา 531bis ใหม่ดังนี้

531bis A Gift is complete only on delivery of the property given.

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า ถ้าตกลงให้ของแก่ใคร ฝ่ายผู้รับ ๆ ตกลงด้วยเพียงเท่านั้นฝ่ายผู้ให้มีสิทธิจะโอนทรัพย์สินให้ใครต่อไปก่อนส่งของให้ก็ได้ ส่วนผู้รับนั้นคงมีสิทธิฟ้องร้องทางสัญญา in personam แต่ไม่มีสิทธิเรียกร้องของได้ถ้าของไม่อยู่ในมือผู้ให้

ก่อนส่งของให้แก่กัน สัญญานั้นเป็นสัญญาธรรมดาไม่ใช่การให้โดยเสน่หา (gift) ถ้าส่งของแล้ว การให้ย่อมเด็ดขาดเรียกคืนไม่ได้แต่ปัญหา มีว่าในระหว่างตั้งแต่ตกลงจนส่งของนั้น ฝ่ายผู้รับมีสิทธิฟ้องเรียกให้ส่งได้หรือไม่ คำว่า Complete ไม่ใช่คำบังคับว่าในเรื่อง Gift ต้องมี Delivery ตามที่เข้าใจกันในขณะนี้ มาตรา 530 กับมาตรา 531ใหม่นี้ไม่ติดต่อกัน มีความหมายคนละเรื่อง

มาตรา 531 ที่ประชุมตกลงตามร่างเดิม

มาตรา 532 ที่ประชุมตกลงให้ตัดออก เพราะเอามาจากกฎหมายเยอรมัน ซึ่งมีหลักกฎหมายรับมรดกผิดกับของไทย กฎหมายเยอรมันผู้รับมรดกไม่มีสิทธิอะไรจนกว่าจะตกลงรับ เพราะฉะนั้นจะไปโอนก่อนตนได้รับหาได้ไม่ กฎหมายโรมันเป็นดังนี้เหมือนกัน

มาตรา 533 พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า มาตรานี้มีข้อความไม่ชัดเจน ควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

A gift of property the sale of which is subject to the execution of an official document is valid only when duty made before the proper official. In such case it is complete with out delivery.

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า คำว่า complete ในที่นี้หมายถึงหลักที่ว่า การให้จำต้องส่งมอบของด้วย (Real Contract) ถ้าทำต่อหน้าเจ้าพนักงาน ฤาเป็นกรรมกรรมแล้ว ไม่จำเป็นต้องมอบของแก่กัน (ตามหลักกฎหมายอังกฤษก็เป็นอย่างนี้) (แต่มาตรา 530 กับมาตรา 531bis นั้นไม่บอกหน้า 1292

ตรง ๆ ดังนี้ คำว่า Transfer กับคำว่า Complete ไม่ลงรอยกันได้

มาตรา 534 ที่ประชุมตกลงให้แก้คำว่า in writing เป็น by deed executed

มาตรา 536 พระยาเทพวิฑูรย์ฯ ซึ่งแจ้งว่า มาตรานี้ยากมาก จะต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วน การให้โดยเสนาหาของไทยนั้น ต้องการให้ส่งของแก่กัน (inter vivos) สัญญากันเฉย ๆ ใช้ไม่ได้ นอกจากทำเป็นกรรมกรรม มาตรานี้หมายถึงอะไรแน่

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า การให้โดยเสนาหาตามประมวลกฎหมายนี้มี 3 อย่าง คือ สัญญาให้ของแก่กัน (มาตรา 530) ที่เรียกว่า Contract of gift ภาษาลาตินเรียกว่า Donatio ประการที่ 2 นั้นคือการให้โดยเสนาหาไม่ใช่สัญญาอะไร เป็นแต่การส่งมอบของ (inter vivos) ที่กฎหมายฝรั่งเศสเรียกว่า Don Manuel ถ้าไม่มอบของแล้ว ก็ไม่เรียกว่าให้กันเด็ดขาด ประการที่ 3 การให้ของบางอย่างต้องทำเป็นกรรมกรรม ฤาทำต่อเจ้าพนักงาน

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ควรพิจารณาเรื่องนี้ใหม่ ให้เลื่อนประชุม

ปิดประชุมเวลา 5.30 ล.ท.

หลวงสารสาสน์ประพันธ์

จดและเรียบเรียง

ม้วน.พิมพ์

เสงี่ยม ทาน

รายงานประชุมกรรมการร่างกฎหมาย
ณ กรมร่างกฎหมาย ทำข้างวังนำ
วันที่ 18 มิถุนายน พระพุทธศักราช 2467

ผู้ที่มาประชุม คือ

1. พระยาจินดาภิรมย์	กรรมการร่างกฎหมาย
2. พระยามานวราชเสวี	กรรมการร่างกฎหมาย
3. นาย เรเน กาโซ	กรรมการร่างกฎหมาย
พระยาเทพวิฑูรย์	ลา
หลวงสารสาสน์ประพันธ์	ผู้จดและเรียบเรียง
พระยาจินดาภิรมย์ ฯ เป็นประธาน เปิดประชุมเวลา 2.20 หลังเที่ยง	

พระยาจินดาภิรมย์ฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า กรรมการตรวจแก้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้ตกลงเห็นชอบด้วยบันทึกฉบับที่ 6 แล้วทุกประการ เว้นแต่คำว่า Deeds ในมาตรา 534 นั้นเป็นคำใหม่ ให้แก้เป็น Documents

นาย เรเน กาโซ ว่า ในลักษณะการให้โดยเสน่หามีแต่พูดถึงการยกทรัพย์สินให้กัน มีเกณฑ์ว่า ต้องส่งมอบให้กัน Delivery ควรมีอีกมาตรา สำหรับเรื่องการยกสิทธิให้กันโดยเสน่หา มาตรา 842 กับ 1016 มีตัวอย่างอยู่แล้ว ควรร่างขึ้นใหม่ให้มีความลงกันได้ เพราะการยกสิทธิให้กันจะต้องมีอะไรที่ส่งมอบกันด้วย เช่นทำเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า ในกฎหมายไทยเรื่อง Gift เป็นสัญญาที่เรียกว่า Re ต้องส่งมอบกันด้วยกิริยาภายนอก ตกลงเฉย ๆ ไม่พอ ถ้าร่างใหม่จะต้องให้เป็นเอกสารฤๅสลักหลังโอนกันได้

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ถ้าจะบอกไว้ด้วยก็ดี เพราะสิทธิควรต้องมีวัตถุอะไรแทนในเมื่อต้องโอนกัน ต้องการหลักฐานเครื่องพิสูจน์

พระยามานวราชเสวี ร่างตัวบทใหม่มีความดังนี้

If a right represented by a written instrument is given, the gift is not complete unless such instrument is delivered to the donee and the gift is notified in writing to the debtor of the right

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า จะควรต่อที่ตรงไหนจึงจะเหมาะ

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า ควรเป็นมาตราที่ต่อจากมาตรา 531 ในมาตรา 530 เป็นเรื่องทรัพย์สินจับต้องได้ ต่อมาเป็นข้อบัญญัติเรื่องการส่งของ (Corporeal) มาตราที่ร่างใหม่ควรเป็นเรื่องการส่งของที่จับต้องไม่ได้ (Incorporeal)

พระยาจินดาภิรมย์ฯว่าในมาตรา 536 นั้นมีข้อความเคลือบคลุมไม่เข้าใจความประสงค์ นายเรน กาไซ ว่า มาตรา 536 นี้เอามาจากเยอรมันที่มี Theory ว่าสัญญาจะให้เป็น Gift ใช้ได้ ผิดกับกฎหมายไทยที่ต้องส่งของมาตราบนี้ควรตัดออกเสีย

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ตัดออกไม่ได้ เพราะมาตรานี้เป็นบทยกเว้น ตามธรรมดาถ้าให้กันเวลานั้นปัจจุบันต้องส่งของจึงเป็นการให้เด็ดขาดได้ แต่มีมาตรา 534 ที่ให้ทำสัญญายกให้โดยมีต้องส่งของ (Contract to make Gift) และบังคับกันได้เหมือนกัน ปัญหาว่าจะตกลงกันล่วงหน้าเช่นให้ข้าวปีละ 10 เกวียนระวาง 3 ปี จะเลิกได้เมื่อใดฤาไม่เลย ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการให้ของโดยเสน่หา ซึ่งจะส่งกันในภายหน้า

นายเรน กาไซ ว่า มาตรา 533 เกี่ยวกับที่ดิน ไม่ใช่เรื่องการยกของอื่นโดยไปทำต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 534 สำหรับการให้แล้วส่งของให้กันเด็ดขาด Donner et retenir ne vaut ภาษิตฝรั่งเศสว่า ให้แล้วยึดเอาไว้ไม่เป็นการให้โดยเสน่หา จะให้เลิกตามใจไม่ได้ (Determine)

พระยาจินดาภิรมย์ ฯ ว่า ให้เลิกได้เฉพาะที่จะให้ภายในเท่านั้น ที่ให้มาแล้วคืนไม่ได้

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า กฎหมายฝรั่งเศสสัญญาให้กันโดยมีต้องส่งของใช้บังคับได้

นายเรน กาไซ ว่า ควรตัดหมดเพราะในมาตรา 530 ต้องส่งมอบกันจึงเป็น gift กฎหมายไทยไม่เดินตามกฎหมายฝรั่งเศสฤาเยอรมันที่ว่าสัญญาจะให้ของก็ฟ้องได้ (Unilateral Contract)

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า มาตรา 534 มีข้อยกเว้นตามแบบเรื่องกรรมกรรมฟ้องร้องกันได้ โดยไม่มีการส่งของ สัญญากรรมกรรมทำให้การให้เด็ดขาดโดยมีต้องส่งของกรรมสิทธิ์ผ่านมือแล้ว

นาย เรน กาไซ ว่า ถ้าเช่นนั้นก็เป็น Promise จะให้ to gift

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า เป็นสัญญาเด็ดขาดทีเดียว

พระยาจินดาภิรมย์ ฯ ว่า ไม่ใช่ Promise to gift ในมาตรา 534 นั้น ผู้รับ gift ทำตามแบบต่อเจ้าพนักงานฟ้องเรียก in rem ของได้ ไม่ใช่อ้างสัญญา gift คือ ฟ้อง Revendication ฐานตนเป็นเจ้าของ

พระยามานวราชเสวี ว่า ควรร่างแก้มาตรา 536 เดิมต่อ gift

- in the same manner as it is made only for future instalment

ที่ประชุมตกลงไม่ตัดมาตรานี้ เป็นแต่ให้แก้ตามที่พระยามานวราชเสวีเสนอนั้น เพราะต้องขีดขึ้นว่าเลิกโดยวิธีใด

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ถ้าแก้เช่นนี้คงใช้ได้สำหรับการที่ยังไม่ได้ให้ instalments ถ้าให้แล้วก็เรียกคืนไม่ได้ ถ้าเป็นเช่นนี้จะต้องแปลว่าแม้การให้กันทำเป็นกรรมกรรมก็ดี ผู้รับไม่ได้เด็ดขาดจนกว่าจะรับของไป

พระยาจินดาภิรมย์ ฯ ขอให้รวมมาตรา 537 และมาตรา 539 เพราะจะได้เป็นเรื่องเดียวกัน
พระยามานวราชเสวี ร่างมาตราขึ้นใหม่ มีข้อความดังนี้

The donor is not liable for defects or for eviction of the property given
unless he knew and concealed

In such case of the donor is liable the provision of Sections 475 479 480
481 and 484 concerning sale apply mutatis mutandis

ปิดประชุมเวลา 04.30 หลังเที่ยง

หลวงสารสาสน์ประพันธ์

จดและเรียบเรียง

ม้วน พิมพ์

เสงี่ยม ทาน

รายงานประชุมกรรมการร่างกฎหมาย
ณ กรมร่างกฎหมาย ทำข้างวังนำ
วันที่ 19 มิถุนายน พุทธศักราช 2467

ผู้ที่มาประชุม คือ

1. พระยาจินดาภิรมย์ฯ	กรรมการร่างกฎหมาย
2. พระยาเทพวิฑูรฯ	กรรมการร่างกฎหมาย
3. พระยามานวราชเสวี	กรรมการร่างกฎหมาย
4. นาย เรเน กาสี	กรรมการร่างกฎหมาย
หลวงสารสาสน์ประพันธ์	ผู้จัดและเรียบเรียง

พระยาจินดาภิรมย์ เป็นประธาน เปิดประชุมเวลา 2.30 หลังเที่ยง

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ขอให้พระยาเทพวิฑูรฯ อ่านร่างมาตรา 537 ที่ตกลงกันงานนี้ตรวจดู พระยาเทพวิฑูรฯว่า ในร่างนี้พุดถึง Defects ในของที่ให้กันมิใช่เรื่อง Injury เหมือนร่างเดิม ในเรื่อง Gift ให้แล้วก็หมดกัน ไม่เหมือนเรื่อง Sale ในร่างเดิมก็ผิดทั้งสามมาตรา (มาตรา 537 – 539) ถ้าเป็นเรื่อง Injury ก็ว่ากันฐานละเมิด จะให้ใช้ร่างที่ทำใหม่จะเกิดขัดถกผิดหลักเรื่อง gift

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ในเรื่องซื้อขายจะว่าไว้ก็ถูกเพราะเป็นเรื่อง Consequence เกิดโดย Reciprocal liabilities ส่วนเรื่อง Gift นั้นไม่มี Liabilities เหมือน Sale ในเรื่องซื้อขายนั้นต้องรับผิดชอบเพราะเกิด defects , eviction แต่ไม่ใช่เพราะ injury caused by Defect of Eviction แต่มาตรา 539 กลับบอกให้ไปเอาแบบซื้อขาย

พระยามานวราชเสวี ว่า เรื่องนี้ในร่างเดิม (มาตรา 537 – 539) เขียนตามกฎหมายญี่ปุ่น (มาตรา 551)

หลวงสารสาสน์ประพันธ์ ว่า กฎหมายญี่ปุ่นมี Agreement to gift ฟ้องร้องกันได้จริง เพราะ gift เป็นสัญญาเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องส่งมอบของให้กันก็ฟ้องร้องได้ เพราะมีหนี้ ต่อกัน Contractual Obligation แต่กฎหมายไทยนั้นต้องเด็ดขาดส่งของ (เป็นRe) จึงจะเรียกว่า gift ถ้าให้แล้วก็หมดหน้าที่ ถ้าให้ของโดย Bad Faith ก็เป็นละเมิด ถ้าเป็นเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับ เห็นว่าใช้หลักกฎหมายเรื่องละเมิดได้

ที่ประชุมตกลงให้ตัดออกเสีย

นายเรเน กาสี ว่า เรื่องนี้ยากสักหน่อย เพราะเกี่ยวกฎหมายไทย เวลานี้เราแก้เรื่อง gift ตามกฎหมายไทยแล้ว ถ้าเห็นจะใช้หลักกฎหมายทั่วไปเรื่องละเมิดได้ ก็ไม่ขัดข้อง

มาตรา 540 พระยาจินดาภิรมย์ฯ ขอให้รวมมาตรา 541 เข้าด้วยกัน

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ขงนมากถ้าใช้คำว่า Condition ควรย่อรวมกันเพราะอาจหมายถึงมาตรา 47 (Charge and Condition) และอาจมีเรื่อง Donatio mortis causa ซึ่งเป็น Conditional gift ในภายนำ

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า แก่คำว่า on condition เป็น with a view แล้วจะหมดปัญหาที่คัดค้านนั้น

ที่ประชุมตกลงให้รวมมาตรา 541 เข้าด้วย

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ปัญหาที่ว่ามาตรา 541 ให้เพิกถอนได้ แต่จะให้บังคับได้ถ้าไม่มาตรา 286 นั้นบังคับได้

พระยาจินดาภิรมย์ฯ ว่า ถ้าผู้รับยินยอมจะทำก็ต้องใช้มาตรา 544 ได้ ถ้าเขาไม่ยินยอมตกลงตามข้อแม้ จะต้องแปลว่าเกิดผลไม่ได้

ที่ประชุมตกลงแก้ไขในมาตรา 541 ดังนี้ If the gift is subject to a charge and the donee fails to perform the charge the donor is entitled to claim cancellation of the gift.

มาตรา 542 แลมาตรา 543 ที่ประชุมตกลงตัดออก เพราะมีมาตรา 286 กำชับแล้ว และมีวิธีพิจารณาเรื่องอัยการฟ้องแทนแผ่นดินแล้ว

มาตรา 544 ที่ประชุมตกลงให้แก้คำว่า is bound เป็น has to

มาตรา 545 หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ถ้าอ่านมาตรานี้ โดยระวังจะหาความเข้าใจยาก เพราะในเรื่องการให้หนี้ไม่มี Liability อะไร ให้แล้วก็แล้วกัน แต่การให้มี Charge นั้นเป็นข้อแม้ซึ่งในกฎหมายไทยไม่มีหลักเกณฑ์เรื่องนี้เลย ถ้าเกิดมีใครเรียกทรัพย์คืนจะทำอย่างไร ถ้าเป็นให้เฉย ๆ ผู้รับไม่มีสิทธิอะไรต่อไป ถ้ามี charge จะต้องรับผิดชอบสำหรับจำนวนที่ขอให้จ่าย พุดอย่างมาตรา 545 ไม่ถูก ถ้าจะแก้ควรให้ชัดขึ้นว่ารับผิดชอบสำหรับจำนวนค่าภาระเท่านั้น ถ้าเอาออกหมดก็ใช้หลักทั่วไปได้ money paid at request เท่ากับการจ่ายเงินโดยขอให้จ่ายแทน

มาตรา 546 ที่ประชุมตกลงให้ตัดคำว่า by the court

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า จะตัดต้องระวัง เพราะเรื่องเลิก gift โดยเราเลิกเอง ผิดกับเรื่องเรียกคืนในการทำร้าย ร่างเดิมมีข้อสงสัย ถ้าทำตามฝรั่งเศสจะเหมาะ ในมาตรา 547 ถึงมาตรา 550 นั้นควรรวมกันเสียร่างใหม่

นายเรณู กาช ขอให้รวมเสีย เช่น กฎหมายฝรั่งเศสมาตรา 595 เพราะเอามาแยกจะลำบาก จัดว่าเมื่อใดเรียกคืนได้ และใครฟ้องร้องขอให้เรียกคืนได้ ว่าเป็นเรื่อง ๆ จะดีกว่าแยกเช่นนี้

ที่ประชุมตกลงเรื่องการเรียกคืนให้รวมเป็นมาตราเดียวกัน (F.595) แล้ว รวมอายุความอีก มาตราหนึ่ง มีข้อความดังนี้ If the gift is subject to a charge and the donee fails to perform the charge the donor is entitled to claim cancellation of the gift.

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ปัญหาที่ว่า จะเอาเรื่องออกัตัญญูมาจากกฎหมายฝรั่งเศสด้วย ฤาไม่ ถ้าออกัตัญญูก็ควรให้เรียกคืนได้ (F.595) ในร่างเดิมมาตรา 546 ให้ใช้ได้เฉพาะตัดสินเด็ดขาด แล้ว

นาย เรเน กาชู ว่า จะให้หรือไม่ได้ เพราะถ้าหนีไปลงโทษเด็ดขาดไม่ได้ พระยาจินดาภิรมย์ ฯ ตกลงในเรื่องนี้เป็นความแพ่ง ไม่ใช่ความอาญาทำตามร่างนี้ก็ดีกว่า เก่ามาก

นาย เรเน กาชู รับว่าจะไปจัดร่างใหม่ ตามหลักกฎหมายฝรั่งเศส
ปิดประชุมเวลา 5.00 ล.ท.

หลวงสารศาสน์ประพันธ์

จดและเรียบเรียง

ม้วน พิมพ์

เสงี่ยม ทาน

บันทึก

ฉบับที่ 7

- (1) ในลักษณะให้ เห็นควรเติมความเข้าอีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา 531 ตี ตามร่างใหม่ข้างทำยนี้
- (2) มาตรา 536 เห็นควรแก้ไขใหม่ตามร่างข้างทำยนี้
- (3) มาตรา 537 538 และ 539 เห็นควรตัดออก เพราะมีบทบังคับในลักษณะละเมิดแล้ว
- (4) มาตรา 540 เห็นควรแก้ไขใหม่ตามร่างข้างทำยนี้
- (5) มาตรา 541 542 และ 543 เห็นควรตัดออก
- (6) มาตรา 544 เห็นควรแก้ไขถ้อยคำตามร่างข้างทำยนี้
- (7) มาตรา 545 เห็นควรแก้ไขใหม่ตามร่างข้างทำยนี้

(ลงนาม) พระยามานวราชเสวี

กรมร่างกฎหมาย

วันที่ 20 มิถุนายน พระพุทธศักราช 2467

Adopted

หงวน พิมพ์

(ปรากฏลายมือชื่อ) ทาน

531ter. – If a right represented by a written instrument is given , the gift is not complete unless such instrument is delivered to the donee and the gift is notified in writing to the debtor of the right.

536. – If it is agreed that the delivery of the property given shall be made by instalments , the donor can at any time determine the gift only as to future instalment in the same manner as it is made.

Such gift is also extinguished as to any further instalment on the death of the donor

540 . – If the gift is encumbered with a charge and the donee fails to perform the charge the donor is entitled to claim cancellation of the gift.

544. – If the property given is not sufficient to satisfy the charge , the donee has to perform only to the extent of the value of the property.

However this heir may prosecute an action initiated by the donor , and even continue it against the heirs of the donee if the later should decease after answering the suit. (b)

(a) Germ. 530, al. 2; Fr.957, al.2;lt. 1082 ;

Port.1491;Spain 652.

(b) Brazil 1185.

3. A gift cannot be revoked if the donor has forgiven the donee, or if six months have elapsed since the time at which the fact authorizing the revocation came to the knowledge of the plaintiff.

No action can be entered later than ten years after a such fact.

Germ. 532; Braz. 1184 ; Fr.957 al.;Pert.1490.

4.– If the gift is revoked, the property shall be returned under the provisions relating to undue enrichment.

Germ.531 , al. 2; (action personnelle).

Contra Fr. 958 ; (action re'elle en revendication).

5. – Are not revocable for ingratitude :

1) Donations purely remuneratory. (a)

2) Those encumbered with a charge. (a)

นำ 1315

3) Those made in compliance with a moral duty. (a) (c)

4) Those made in consideration of a marriage. (b)

(a) Braz. 1187 ;

(b) Fr.959.

(c) Germ.534.

พระยาจินดาภิรมย์ฯว่าจะให้ข้อหนึ่ง มีความบังคับตลอดถึงพี่น้องด้วยนั้นจะมากไปกว่าหลักกฎหมายฝรั่งเศส ควรตัดออกเสีย อาจจะเป็นพี่น้องห่างไกลก็ได้ (G.530) ปัญหาว่ามีจะตกลงให้ใช้ตอนที่ว่า “or the following etc” ด้วยฤาไม่ ฤาจะให้ทำตามบทของฝรั่งเศสในมาตรา 955

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า เรื่อง Gift นั้น เป็น personal consideration เฉพาะระหว่างผู้ให้กับผู้รับ ถ้าผู้รับประพฤติอกตัญญูฝ่ายผู้ให้ก็เรียกได้โดยเฉพาะอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่ง Gift ของไทยเด็ดขาดเวลาให้กัน ส่วน Gift ของเยอรมันนั้นเป็น contract เขาเรียกคืนได้เสมอ เพราะไม่ complete อะไร กฎหมายไทยให้กันไปแล้ว เรียกคืนไม่ได้ นอกจากมีเหตุเรื่องอกตัญญู

พระยาเทพวิฑูรย์ ว่า เรื่องจะเอาตามเยอรมันนั้นทำให้ยุ่งมากไป ยี่ปุ่นก็เดินตามเยอรมัน แต่ในเรื่องนี้เขาไม่ลอกแบบเอามา หลักกฎหมายการให้โดยเสนหาของไทยผิดกับของเยอรมันมาก

พระยามานวราชเสวี ว่า เรื่องจะตามเยอรมันนั้นไม่เหมาะ เพราะเกี่ยวระหว่างผู้ให้กับผู้รับเท่านั้น ของให้ไปแล้วก็เด็ดขาด จะเรียกคืนก็ไม่ได้ ในกฎหมายไทยลักษณะมฤตกเกี่ยวกับเรื่อง Ingratitude คิดเฉพาะตัวผู้ให้กับผู้รับที่เรียกว่า “ญาติไม่เปนมิตร” กับผู้ตายเอา “อมิตร”.

พระยาจินดาภิรมย์ ว่า เรื่องนี้ถ้าตัดออกแล้วก็ต้องพิจารณาตามกฎหมายมฤตกของไทย

ที่ประชุมตกลงให้ตัดตอนที่ว่า or the following . . . ออกหมดยอมให้แต่เฉพาะตัวผู้ยกของให้ในร่างข้อ 1 หมายเลข 2 นั้น ให้กลับคำเสียแล้วเติมคำว่า seriously เข้าไว้ ให้หมายถึงเรื่องที่ต้องเป็นเรื่องสำคัญเสมอ ศาลจะต้องพิจารณาว่าเป็นเรื่องสำคัญฤาไม่ การหมิ่นประมาทเฉย ๆ ไม่เป็นเหตุให้เรียกคืนได้ จะต้องเป็นเรื่องสำคัญร้ายแรงในร่างข้อ 1 หมายเลข 3 นั้น ให้แก้เป็นดังนี้

If the donee refused the donor the necessaries of life while he was able to supply them.

ปัญหาสำคัญเกิดว่า ในข้อ 1 นั้นจะเกิดผิดโดยเจตนาฤาไม่ก็ไม่ปัญหา ถ้าเกี่ยวกับผู้รับมฤตกแล้วจะฟ้องได้เสมอ

หลวงสารศาสน์ประพันธ์ ว่า ถ้าวางใหม่ก็ตัดมาตรา 548
